

Ν. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὁδὸς Προαστείου, ἀρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέλ : ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Ἀννίνου. — Βοεβολδὸς Κρεστόδωκ : ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετάφρασις Ἀγ. Γ. Κωνσταντινίδου. — Α. Schneegans : ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ. — ΤΟ ΠΕΡΑΜΑ, ἐπεισόδιον τοῦ Γαλλο-Γερμανικοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ ἀγγλικῆς μεταφρασθέν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσᾷ 15.
Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως ἐκτάκτου πλοκῆς μυθιστορήματος τοῦ γάλλου συγγραφέως Ἐμμανουὴλ Γονζαλές, ὑπὸ τὸν τίτλον

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ

Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, πλὴν τῶν περιεργωτάτων καὶ δραματικωτάτων ἐπεισοδίων, μεθ' ὧν ἀείποτε κοσμεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὁ συγγραφεύς, ἔχει καὶ τὴν χάριν νὰ μεταφέρῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ἀπομεμακρυσμένην, νὰ ἐξελίσῃ πρὸ αὐτοῦ ἕτερα, ἀρχαιότερα ἢ θη καὶ ἔθιμα, νὰ ἀπεικονίσῃ ζωηρότατα γνωστὰ πρόσωπα, διότι τὸ νέον μας εἰκονογραφημένον μυθιστόρημα κέκτηται καὶ ἱστορικὴν ἀξίαν.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου μας μυθιστορήματος, θὰ ἐπικροτήσωσιν οἱ ἀναγνώσται πάντες τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Τέλος]

ΙΗ'

Ὅτε ἡ ἐργασία ἐτελείωσεν εἰς τὸν στένον πόρον καὶ τὸ 29 ἐξεκίνησεν ἐπιστρέφων, ὁ Φριδερίκος καὶ ἡ Λευκὴ ἐξηκολού-

θησαν τὸ πρὸ δύο ἐτῶν ἀρξάμενον καὶ διακοπὴν ὄνειρόν των.

Δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῶν ἐξομολογήσεων, ἀλλ' ἦτο ὁμως ἡ τῶν ἀνακοινώσεων. Καθήμενοι ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐκείνη κύπτουσα πρὸς αὐτόν, αὐτὸς δὲ προσελθὼν τὸ βλέμμα του εἰς τὰ ἰδικά της, ἤρχισαν ν' ἀναδιφῶσι τὰς σελίδας τῆς ἀνανεωθείσης εὐτυχίας των.

Βαθμυδὸν ἡ Λευκὴ ἐπελήφθη τῆς διηγήσεως τοῦ παρελθόντος, διότι ἡ ὀδύνη καθιστᾷ ζωηρότεραν τὴν ἀπόλαυσιν τῆς εὐτυχίας. Ἡ Λευκὴ διηγήθη τὸν βίον, ὃν διήγαγε κατὰ τὰ δύο ἔτη τοῦ χωρισμοῦ των· διηγήθη πῶς κατέπεσεν ἀναισθητος ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας, καταβληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀνηλεοῦς ἀναμνήσεως. Ὁ Φριδερίκος δὲ ἐνεθυμήθη τὸν ἐφιάλτην του, τὴν φορικτὴν ὄπτασίαν τῆς τελετῆς, ὅτε εἶδε τὴν Λευκὴν του εἰς τὰς ἀγκάλας ἄλλου.

— ὦ, ἐψιθύρισε, τὸ πεπρωμένον μᾶς εἶχε συνενώσει· οὐδὲν ἠδύνατο νὰ μᾶς ἀποχωρήσῃ ἀπ' ἀλλήλων· ἂν ἤθελες ἀποθάνει σὺ καὶ ἐγὼ θ' ἀπέθνησκα.

Ἡ Λευκὴ ἐπανέλαβε τὴν διηγήσιν τῆς ἀναφέρουσας τὰ κυριώτατα γεγονότα. Ἐκ τοῦ πυρετοῦ εἶχε μείνει παράφρων ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὅτε δὲ ἀνέκτησε τὸ λογικόν της, εἶχεν ἀνακτῆσαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν της. Νυμφικὴ τις παστὰς ὑπῆρξεν ἡ στρωμνὴ τῆς παρὰφροσύνης, βραδύτερον δ' εὐρέθη παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ θνήσκοντος Λεοπόλδου. Ἀπέθανεν ἄνευ πικρίας, ἀλλὰ μετὰ θλίψεως καὶ οἱ τελευταῖοι λόγοι, οὓς ἀπήγγειλε τὸν εἶχον ἐξαγγίσει.

— Λευκὴ, εἶπε, πρέπει νὰ μὲ συγχωρήσῃς. Ἀπέτισα τὸ σφάλμα μου. Δὲν ἤρμοζες νὰ γείνης σύζυγός μου καὶ ἐνόμιζα ὅτι δὲν σὲ ἀγαπῶ. Σὲ ἀγαπῶ καὶ ... θνήσκω. Σὺ θ' ἀγαπήσῃς... τὸν ἄλλον.

Καὶ τὸν ἐσυγχώρησε καὶ τοῦ ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἄλλ' εἴμαρτο νὰ ὑποφέρῃ περισσότερα. Ἐμαθε τὸν θάνατον τῆς κυρίας Πλεμόν ὀλίγας μόνον ἡμέρας προτοῦ νὰ θρηνήσῃ

τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα. Ἡ κυρία Διλλιέρ, ἡ τόσον συγκαταβατικὴ, ἡ τόσον ἀσθενὴς ἀπέθανεν τῆς θυγατρὸς της, ὑπῆρξεν ὅλως ἄλλοια κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου της. Αὐτὴ εἶπε πρὸς τὴν Λευκὴν:

— Δὲν σὲ ἀφίνω μόνην, κόρη μου. Σοῦ μένει ἐκεῖνος.

Καὶ πεποιθυῖα ἀνὰ μέσον τῶν δακρύων τῆς ἡ Λευκὴ ἤλπιζεν, ἀνέμενεν. Μετεκόμισε τὸ σῶμα τῆς μητρὸς της εἰς Βάννην· τὸ σῶμα τῆς κυρίας Πλεμόν ἀνεπαύετο ἤδη ἐκεῖ πλησίον. Ἀναμεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων τάφων ἔζησε μόνη, ἀποκεχωρισμένη ἐκ τοῦ κόσμου, πλησίον τῆς θαλάσσης καὶ Ἐκείνου.

Ὁ διάπλους ἐφάνη βραχύς εἰς τοὺς δύο μελλονύμφους. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐφθασαν εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Λοριάν ἡ τρικυμία ἠγειρέτο εἰς τὸ πέλαγος.

— Εἶνε οἰωνός! εἶπεν ἡρέμα ἡ Λευκὴ. Ἦδη ἐφθάσαμεν εἰς τὸν λιμένα· ἡ τρικυμία ἔρχεται πολὺ ἄργα!

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Φριδερίκος ἐκράτει ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὴν χεῖρα τῆς νεάνιδος εἰς τὰ χεῖλη του, προσέθηκεν:

— Εἰξεύρεις τώρα ποῦ πρέπει νὰ ἔλθῃς νὰ τὴν λάβῃς. Ἡ εὐτυχία θέλει νὰ τὴν περιμένουν, ὥς φανῶμεν πλέον προνοητικοὶ ἀπὸ αὐτήν. Ἄς μὴ τὴν περιμείνωμεν.

Μετὰ ἓνα μῆνα ἡ Λευκὴ Διλλιέρ χήρα τοῦ Λεοπόλδου Γκιδάλ ἐξεδύετο τὰ πένθημα ἐνδύματα διὰ νὰ περιβληθῇ τὸν νυμφικὸν πέπλον.

Ὁ ὑποπλοίαρχος Κεργὸρν ὑπέγραψεν ὡς μάρτυς τὸ γαμήλιον συμβόλαιον ἐκ μέρους τοῦ πλοίαρχου Φριδερίκου Πλεμόν καὶ ὁ Ζιλδὰ ἐκόσμησε δι' ἐρυθροῦ ρόδου τὸν χιτῶνά του φέροντα τὰ σήματα τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν προεβιβάσθη.

Διὰ πρώτην φορὰν τὸ τορπιλλοβόλον 29 ἐσημαιοστολίσθη.

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΤΕΛΟΣ